

ROZKAZ MIANUJĄCY CZŁONKÓW KAPITUŁY
TYMCZASOWEJ ORDERU VIRTUTI MILITARI

(1 stycznia 1920 r.)

Art. 19 ustawy sejmowej z dnia 1 sierpnia 1919 r., ustanawiającej order «Virtuti Militari» postanawiał, że Kapitułę Tymczasową tego orderu z 11 członków «powoła Wódz Naczelny spośród starszych, w boju zasłużonych oficerów poszczególnych formacyj, z których utworzyła się armia polska».

W wykonaniu tego postanowienia Piłsudski wydał niżej przytoczony rozkaz, mianujący członków Tymczasowej Kapituły i zwołujący pierwsze jej posiedzenie na dzień 22 stycznia 1920 r., w rocznicę wybuchu powstania styczniowego.

W Archiwum «Instytutu Józefa Piłsudskiego» znajduje się rękopis tego rozkazu.

Rozkaz podajemy według «Dziennika Rozkazów Wojskowych» nr 1 z dnia 17 stycznia 1920 r.

Uchwałą Sejmową z dn. 1-go sierpnia 1919 r. został wskrzeszony order wojskowy «Virtuti Militari», który ongiś ozdabiał piersi naszych najwaleczniejszych dziadów i pradziadów. Nie potrzebuję mówić o znaczeniu tej zaszczytnej odznaki — każdy prawdziwy żołnierz rozumie i odczuwa to doskonale.

Ustawa nakłada na mnie obowiązek zorganizowania pierwszej Kapituły orderu i przewodniczenia w niej. Wobec tego mianuję członkami Kapituły tymczasowej orderu «Virtuti Militari» i nadaję im order ten klasy V-ej.

1. Generała broni Hallera Józefa, d-cę frontu pomorskiego, jako zastępcę mojego w przewodniczeniu.

2. Generała-porucznika Iwaszkiewicza Wacława, d-cę frontu podolskiego.

3. Generała-podporucznika Romera Jana, d-cę 13-tej Dywizji.

4. Generała-podporucznika Roję Bolesława, d-cę O. G. Kielce.

5. Generała-podporucznika Rydza-Śmigłego Edwarda, d-cę Grupy.

6. Generała-podporucznika Latinika Franciszka, d-cę frontu śląskiego.

7. Pułkownika Kulińskiego I zastępcę Szefa Sztabu.

8. Pułkownika Skrzyńskiego, d-cę Dywizji pomorskiej.

9. Majora Mackiewicza, d-cę pułku suwalskiego.

10. Kapitana Kope.

11. Kapitana Koca Adama, z Oddziału II Nacz. Dow.

Wszyscy wymienieni oficerowie mają zgłosić się w Warszawie dn. 22-go stycznia na pierwsze posiedzenie Kapituły i na otrzymanie odpowiednich dekoracji. Wybieram dzień ten, jako rocznicę wybuchu powstania 63 r., chciałbym bowiem, aby ci, co pierwsi powołani są do trudnego i odpowiedzialnego sądu o bohaterstwie swych kolegów, przejęli się i związali z duchem najofiarniejszego i zarazem najmniej ubranego w zewnętrzne pozory chwały ruchu narodowego

Warszawa, dn. 1-go stycznia 1920 r.

J. Piłsudski, m. p.

ODPOWIEDZI NA ŻYCZENIA NOWOROCZNE

(1 stycznia 1920 r.)

Pierwszy raz w Polsce odrodzonej odbyła się tradycyjna we wszystkich państwach uroczystość składania noworocznych życzeń Głowie Państwa przez korpus dyplomatyczny i przez reprezentantów społeczeństwa.

Uroczystość taka w dniu 1 stycznia 1920 r. odbyła się w pałacu Łazienkowskim. Odpowiedzi Naczelnika Państwa na złożone życzenia podajemy według «Monitora Polskiego» z 2 stycznia 1920 r.

I.

Na przemówienie Monsignora Ratti'ego ¹⁾).

Monsignorze Nuncjuszu, Ekscelencje, Panowie!

Bardzo serdecznie dziękuję panom za życzenia, które dopiero co panowie złożyli Polsce w pierwszym dniu tego Nowego Roku.

Jestem głęboko wzruszony sposobem, w jaki Monsignor Nuncjusz zechciał do chwili obecnej nawiązać wspomnienia, które wywołuje w nas ten pałac Łazienkowski ²⁾). Polska

¹⁾ Achille Ratti, ówczesny nuncjusz w Polsce, był dziekanem korpusu dyplomatycznego i w tym charakterze składał życzenia imieniem całego ciała dyplomatycznego.

²⁾ Monsignor Ratti, życząc w imieniu korpusu dyplomatycznego, powiedział między innymi: «Nieszczęśliwy król Stanisław August, budując ten pałac, rozsypał jedynie ręką kwiaty i uśmiechy sztuki na łożo umierającej i przygotował jej mauzoleum. Obecnie Polska wraz z Panem wraca do pięknych Łazienek, jaśniejąca młodością i ufna w swą przyszłość».